

Věstník

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ FARNOSTI UHLÍŘSKÉ JANOVICE

NESPOKOJENOST

Milí farníci, stojíme na začátku dušičkového týdne, kdy přicházíme na hroby svých blízkých, upravujeme je, zapalujeme svíčky, modlíme se za naše zemřelé. V tyto dny se naše hřbitovy proměňují v upravené kvetoucí zahrady ozářené nespočetnými plamínky svíček. Tímto dáváme najevo, že pamatujeme na všechny, které jsme znali a měli rádi, a že náš vztah k nim ani smrt nepřerušila.

Dušičkový čas mě vede k úvaze nad silou života. Silou, která dokáže překonat stav úzkosti, bolesti nad smrtí někoho blízkého a drahého. Tuto sílu k životu je možné spatřit a uvědomit si v celém díle stvoření. Podíváme-li se do přírody, je až neuvěřitelné, jakou životnost mají jisté organizmy, jak dokážou zahojit poranění, jak dokážou přečkat těžké podmínky. I my lidé máme velkou a silnou vitalitu. Když si představím, v jakých podmínkách lidé žili a často i dnes žijí, co vše již museli přečkat, aby obstáli, je to až neuvěřitelné.

Silná vitalita se však projevuje i v životě duchovním. Jejím projevem je touha. Je to touha po naplnění, po štěstí. Tu však mnohdy nenacházíme, protože je kolem nás mnoho vjemů a vlivů, které nás vedou k nespokojenosti. Naše duše je nepokojná a nespokojená se stavem kolem nás a v nás. Jsou různé druhy nespokojenosti – nicotné a vážné. Někdo je nespokojený s jídlem a chce proto změnit kuchyni. Jiný je nespokojen s prací, kterou dělá, hledá si proto nové zaměstnání. Někdo je nespokojen s počasím, ale v tom případě často nemůžeme dělat nic. Nespokojenost s druhými lidmi nás však bohužel vede mnohdy k přetrhání lidských vztahů v rodině a mezi přáteli. Jsme nespokojeni a to životu neprospívá. V důsledku to vede ke smrti.

Ale jak praví lidová moudrost, ze všeho je cesty ven, tak to platí i o nespokojenosti. Je jedna nespokojenost, která má zásadně pozitivní hodnotu: Být nespokojen sám se sebou. Tato nespokojenost nás vede

k napravení vlastního života. Evangelium ji nazývá obrácením, pokáním a připisuje jí zázračnou moc. Je to moc víry v život, a to v život věčný.

Vrátím-li se k tomu, čím jsem začal a co je před námi, tak dušičkový čas ukazuje, že nejsme tak nevěřící, jak o sobě často tvrdíme. Nejsme uzavřeni životu a víře v život. Naopak. Je v nás touha po životě a zachování života.

Přeji nám, ať nám nastávající čas dušiček pomůže se zaradovat ze života a naše nespokojenost, kterou jdeme do sebe, ať přispěje k pokoji naší duše.

P. Kamil

VÍTR V MRACÍCH

Balvany mračen vítr
ohněm omet,
zápraží domů
opuštěných svítí,
ve změti vraků, kol a komet
lodičku luno láme vlnobití.

Noc nahou paží
odhrnula z čela
zemřelým vlasy,
do loží a hloží
rubáše světla rozestřela,
vztaženou prosí
o království Boží,

noc žebrá
o království Boží.

Bohuslav Reynek

ROZHOVOR S P. KRYŠTOFEM HENRIKEM

Mohl byste nám říct něco o svém domově?

Pocházím z malé, legrační vesničky Lisowice (40 km na západ od Čenstochové), ve které byly nalezeny kosti nějakého dinosaura. Hihihih. Jsem moc hrdý, že v mé rodné farnosti je malý kostel, který je zasvěcen českému světcí Janu Nepomuckému, a také máme jeho ostatky. Mám šest sourozenců, tři sestry a tři bratry. Dvě nejstarší sestry jsou už vdané a dva bratři ženatí. Já jsem se narodil jako třetí v pořadí. Mému tatkovci je 72 a mamince 65 let. Otec je automechanik a zároveň podnikatel a mamka pracuje v domácnosti. Ona nám vždycky říkala, že nejkrásnějším povoláním ženy je být matkou. Rodiče si přáli mít hodně dětí. Vedli nás ke skromnosti a úctě k člověku.

Co rozhodlo o změně, která nastala po dokončení Vašeho studia na obchodní akademii? Vstoupil jste do Kongregace Misionářů Oblátů Panny Marie Neposkrvněné?

Já jsem už chtěl od malička být knězem. Věřím, že Bůh skrze mého faráře, Alfreda Sovu, zasel do mého srdce semínko povolání ke kněžství. To, co mě nejvíc na něm oslovilo, byla jeho opravdová dobrota

k lidem. Dokázal být pro všechny a jeho kázání byla naprosto parádní. Člověk vždycky odcházel po mši naplněn pokojem, radostí a odvahou. Během roku do naší farnosti přijížděli také kázat misionáři z Kongregace Misionářů Oblátů Panny Marie Neposkvrněné, jejichž klášter se nacházel asi 5 km od mé rodné vesničky. A tito misionáři měli také povzbuzující a úžasné promluvy. A tak jsem si řekl: pokud mne Bůh povolává ke kněžství, to bych se chtěl stát zároveň i misionářem. A je to tady.

Není obtížné stále začínat v novém prostředí?

Od kněžského svěcení, a bylo to před devíti lety, jsem působil už asi na šesti místech. Farnost Uhlířské Janovice je mé sedmé místo. Pro mne jako cizince a misionáře to byla úžasná zkušenost, že mi bylo dopřáno být na tolika místech. Považuji to za Boží požehnání. Pokaždé jsem potkával lidi, kteří toužili po Boží lásce a jeho milosrdenství, kteří hledali způsob, jak najít v tomto světě pokoj v srdci, a lidi, kteří mluvili o sobě, že jsou nevěřící.

A vždycky jsem chtěl, a bylo to moje největší přání, abych každého, koho potkám na cestě mého života, mohl naplnit láskou, pokojem, radostí, nadějí a vírou. Každé setkání s těmito lidmi bylo pro mne fascinující. Nikdy jsem neměl nejmenší problém se stěhovat na nové místo, naopak vždycky jsem se těšil na nové dobrodružství s Bohem na novém místě. Ale také vám řeknu, že už bych chtěl někde zakotvit. Možná to

budou Uhlířské Janovice... Uvidíme. Necháme to Pánu Bohu.

Hezky a rád zpíváte. Bylo to tak vždy nebo chcete hlavně obveselit své „ovečky“?

Hmmm... Je to moc milé, co říkáte... ale já si myslím, že k tomu, jak zpívá Karel Gott, mám ještě opravdu daleko. Ale přiznám se vám, že si rád zpívám a vždy chci zpěvem a hudbou obveselit lidi kolem sebe. Věřím, že dobrá hudba a zpěv s láskou dokážou dělat zázraky a naplňovat lidská srdce pokojem.

MH

DUŠIČKY

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) denně plnomocné odpustky, převlastněné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba v duchu za zemřelé modlitbu Páně a vyznání víry.

V sobotu 2. listopadu v **den Památky zesnulých** proběhne dopoledne v 9:00 na hřbitově v Zásmukách a odpoledne v 16:00 v Uhlířských Janovicích **požehnání hrobů**.

V neděli 3. 11. po mších svatých následuje požehnání hrobů v Čestíně, Košicích a Jindicích. V Žíšově bez předchozí mše sv. v 15:00.

V úterý 5. 11. po mši svaté v Malejovicích (16 h).

*Réquiem aeternam dona eis, Domine.
Et lux perpétua luceat eis.*

NAROZENINOVÁ OSLAVA SLEČNY JANY KOUKLOVÉ V ČESTÍNĚ

Může to někomu připadat neuvěřitelné, ale slečna Jana Kouklová - elegantní, roztomilá, srdečná, dobromyslná, moudrá, zbožná a stále usměvavá dáma oslavila 29. září své 90. narozeniny.

Už několik let nemáme možnost slečnu Janu potkávat v Čestíně. Žije teď v charitním domově v Mukařově, kde si užívá zaslouženého odpočinku.

Po smrti své sestry Mařenky převzala se vším všudy péči o pana děkana Kubíčka, starost o kostel, faru a o všechno ostatní, co bylo třeba. Nebyl to úkol lehký. Jen díky ní pan děkan Kubíček mohl svůj život až do posledních dnů strávit na faře a přijímat zde hojné návštěvy. Slečna Jana si přála uspořádat oslavu svých narozenin jak v Mukařově, tak také v Čestíně. Moc ráda na Čestín vzpomíná a ráda se sem vrací.

Byla to krásná neděle plná zážitků nejen pro slečnu Janu, ale i pro mne a všechny ostatní, kteří mají Janu rádi.

Ráno jsme spolu vyrazily z Mukařova (po cestě Jana jmenovala z paměti jména téměř všech vesnic, kterými jsme projížděly). Těsně před mší svatou jsme dorazily k čestínské faře. Kostel se v současné době opravuje, proto mše svaté probíhají na faře. Je to pro všechny farníky zajímavá zkušenost. Všichni už sleč-

nu Janu netrpělivě očekávali a přivítali ji potleskem. Slečna Jana byla usazena na čestné místo a páter Kamil ji srdečně přivítal. Myslím, že se cítila jako doma mezi svými nejbližšími.

Kromě mše svaté v Čestíně se slečna Jana velmi těšila na oběd v hospodě U Janatů, zejména na pečenou kachnu a pivo. Čekal nás slavnostně prostřený stůl - bílé ubrusy, květiny a nádherné dorty. Bylo to nádherné odpoledne. Slavnostní hosté se střídali u slečny Jany, každý poseděl a chvíli si s ní popovídal.

Při zpáteční cestě jsme se ještě zastavily v Sudějově, kde jsem Janě ukázala nově opravenou faru. Byla jí naprosto okouzlená, zejména z kuchařských kachlových kamen.

V Mukařově jsme vyzdobily kapli květinami, které slečna Jana dostala. Když v podvečer usedla do svého křesla v jejím útulném pokojíčku, tak přestože to pro ni byl poměrně

náročný den, ještě dlouho mluvila o tom, jak krásný den zažila. Jsem ráda, že se to tak pěkně celé vydařilo.

Slečna Jana měla z oslavy radost a my také.

Markéta Havrdová

LÉTA PÁNĚ 2013 – HATĚ SOBĚ !

V neděli 29. 9. 2013 ve 13:00 h se konalo slavnostní požeňání rekonstruované kaple Sv. Václava z r. 1841 v Hatích, spolu s bohoslužbou, kterou sloužil P. Kamil Vrzal. Požeňání proběhlo právě o víkend slavení svátku Sv. Václava, za krásného slunečného počasí, kdy se sešlo na tak malou vesničku opravdu velké množství lidí. Pan farář Vrzal slavnostně požeňal zvon a celou kapli a poté sloužil bohoslužbu za nás občany obce Hatě. Kaplička byla velmi slavnostně vyzdobena a celá oplývala květinami.

Myšlenka rekonstrukce kapličky se zrodila asi před rokem díky neustálé houževnatosti a pílí pana MUDr. Dušana Berana, který spolu se svou rodinou a několika nadšenými přáteli, dokončil na svátek Sv. Václava, co si předsevzal. Kaplička dostala zcela novou fasádu, vstupní dveře s kovanými panty a zcela novou střechou spolu s obnovením zvonice, zavedl se k ní také elektrický proud, aby mohla v

noci nádherně osvětlovat naši návěs. Díky finanční sbírce obyvatel Hatí a spřízněných duší se podařilo vybrat nemalou částku na zakoupení zvonu, který nese nápis „Léta Páně - Hatě sobě“, a zavést díky elektrifikaci automatické zvonění poledne a klekání. Punc celému dílu dodal nový nápis nad vstupními dveřmi, kde stojí: „Svatý Václave, oroduj za nás !“, který nám namalovala paní Králíková ze Sobočic. Na konci bohoslužby obdrželi všichni, kdo jakkoli materiálně, duchovně či finančně přispěli k obnově a dokončení tohoto díla, pamětní list a byli pozváni na malé pohoštění.

Děkujeme ještě jednou všem, kdo se podíleli na obnově, za podporu a pomoc a všem zúčastněným za úžasnou atmosféru, kterou vytvořili k této slavnostní bohoslužbě s požeňáním. Ať náš zvon slyšíte jen v poledne, při klekání a při slavnostních příležitostech, a co nejméně při těch smutných, jako je smrt našich nejbližších obyvatel Hatí, jak jsme ho nyní v tak krátké době od instalace slyšeli bohužel již podruhé. Tak tedy „Svatý Václave, oroduj za nás !“

MUDr. Věra Beranová

KOŘENY A KŘÍDLA SV. LUDMILY

Začali jsme tvořit představení Kořeny a křídla sv. Ludmily. Scházíme se od 16. září (den jejího svátku) každý týden v pondělí a máme za sebou už jedno víkendové soustředění v Sudějově.

Zaujatě sledujeme, jak se nám kněžka a zároveň kněžna Ludmila dává poznat, jak nás obohacuje a nechává projít překvapivými situacemi. Jsme zvědaví, jak tuto zásadní osobnost našich českých dějin přijmeme, jak ji pochopí po více než tisíci letech naše okolí, veřejnost, naše rodiny a nejbližší, kterých se naše tvorba také týká. Zatím jsou odezvy různé, od nadšeného pochvalného souhlasu přes neutrální postoj k velkým výhradám, protinázorům a mnoha otázkám. Proč Ludmila? My si myslíme, že téma Ludmily jakožto ženy, která stojí na rozhraní přelomových období, stále zachovává kontinuitu s minulostí, ale už hledí prozíravě do daleké budoucnosti a ve svém postavení kněžny se snaží o moudrost, je nadčasové. Téma je velmi slučitelné s více generacemi na jevišti. Na scéně se objeví děti i senioři, čímž se zvýrazní, že Ludmila byla v každém období svého života dívka, žena na svém místě. Jako malá dívenka byla předurčena k uctívání posvátných míst coby kněžka. Ve čtrnácti letech se vdala, porodila a starala se o své syny a dcery, v dospělém věku vládla naší zemi a ve stáří vychovávala vnuka Václava.

Vnímáme a ctíme, že vlastnoruční vytváření kostýmů, zdobících prv-

ků, zkoušení choreografie v lese, stavba lesních cest, obydlí a prožitek naslouchání vyprávění současných babiček o svém dětství může být prostředkem, jak pochopit osobnost ženy, která je v české zemi první, kterou známe jménem. Víme, kde jsou uloženy její ostatky a můžeme z výpovědi jejího života přijmout předané dědictví našeho národa a poslat ho dál. Vždyť my jsme kořeny těch, kteří přijdou po nás a oni jsou našimi křídly.

Jája Trojanová

POUTNÍCI PROCHÁZEJÍCÍ NAŠÍ FARNOSTÍ

Letošní léto 2013, koncem července a začátkem srpna, jsem se poprvé vydala na pěší pouť do Slavkovic pod vedením otců Pallotínů, konkrétně otce Tomáše Kazaňského. Bylo to mé pokračování cesty za Pánem.

Pán mne oslovil již nějakých pár dní po Vánocích loňské zimy 2012. Nejenže docházím do naší farnosti zde ve Dvoře Králové nad Labem, ale také se v mém srdci ozvalo - proč se také někam nevydat? Setkávám se s Pánem Ježíšem téměř každý den v kostele na mši svaté, při osobní modlitbě, doma, na procházce, při práci, když chodím běhat, ale také při setkávání se svými přáteli, s lidmi z naší farnosti i těmi, které denně potkávám.

Ve chvíli, kdy mi byla nabídnuta pouť, jsem dlouho neváhala, rozhodla jsem se celkem rychle. A jak jsem se o putování dozvěděla? Zde v našem kostele sv. Jana Křtitele jsme měli možnost se o této pěší pouti k Božímu milosrdenství dozvědět pomocí plakátků. I já jsem jeden z nich obdržela.

Jakožto katechumenka, která se letos chystá připravovat na křest, bych si svůj křest přála uskutečnit na Svátek Božího milosrdenství, to znamená na příští rok o Velikonocích, týden po Bílé sobotě. A tak jsem si řekla, proč to nezkusit? Velikou podporu jsem v tomto úmyslu dostala od našich sester

a místního pana faráře. Pak již nebyl důvod váhat.

Rozjela jsem se směr Praha. Letošní pouť slavila již 5. ročník, a tak se vydalo i více proudů - celkem čtyři: pražský, staroboleslavský, fulnecký a hodonínský proud.

Pěší pouť byla zahájena v Praze Hájích mši svatou v 7 hodin v Centru Matky Terezy. Odtud jsme také startovali. Pout' trvala 7 dní a 8. den byla ukončena opět mši svatou. Vzdálenost, kterou jsme překonali, byla kolem 180 km. Putovali jsme krásnými poutními místy a nádhernou přírodou. Naše dny byly plné modliteb už od samého svítání. Nepominul ani jediný den bez mše svaté, každý náš krok byl krokem Pána Ježíše. Nebyly opomenuty ani ranní chvály, nešpory, každý den byl provázen společnou modlitbou Korunky k Božímu milosrdenství kolem 15. hodiny za úmysly naší cesty, lidí, kteří nás nechávali přespat ve svých domech, farnostech a na jiných místech své obce. Péče o všechny poutníky byla nepopsatelná. Zde mohl člověk na vlastní kůži zakusit Evangelium, podle kterého žijeme každý den. Živý růženec, základ celého dne, se stal naší kaž-

dodenní modlitbou.

Zde jsem měla možnost se sama sobě více otevřít, pohlédnout do svého nitra a zjistit, co je ve mně ještě ukryto, jak můžu na sobě pracovat, co přetvořit, změnit a jak se také mění vše kolem mě. Přemýšlela jsem, co všechno jsem kdysi opomněla, co mohu ještě udělat jinak a lépe. A to je ta cesta, cesta ke Kristu. Nikdy jsem nevěřila, že mi to může změnit celý život. Za sebe říkám "ano, může". Za tento zážitek děkuji Pánu a cestě, která k Němu vede. A nějaké puchýře nebo otlaky na nohách? Za to ta cesta opravdu stála. Kilometry, to už není nic, ale to uvědomění si, to znamená mnoho. Děkuji Pánu, že mne tou cestou poznání provází a vede.

Šárka, Dvůr Králové nad Labem

HUDEBNĚ VÝTVARNÉ DÍLNY PRO DĚTI, RODIČE A PRARODIČE

Pravidelné „dílničky“ vznikly z našich potřeb setkávat se a vytvářet společné dílo. Jsou výsledkem naší již delší dobu trvající snahy o společenství rodin v naší farnosti.

Prvním našim počinem byla z kraje roku 2012 stavba Noemovy archy. Činnost se nám natolik zalíbila, že jsme chtěli pokračovat. Napadlo nás vyrobit vlastní betlém. Betlémské téma, při kterém jsme také zažili řadu pěkných chvil, jsme zakončili výstavou v kostele sv. Jiljí v lednu 2013. Dalším podnětem pro společné dílo byla letošní Noc kostelů s tématem sv. Cyrila a sv. Meto-

děje. Zapojili jsme se do výroby loutkového divadla, loutek a kulís a do zpívání. V létě jsme se zúčastnili slavení poutní mše svaté v Rašovicích, na kterou jsme vyrobili vázy k žehnání květin a nacvičili jsme hudební doprovod.

Chceme být spolu a k našemu dílu přizvat své kamarády i kohokoliv dalšího, koho by naše počínání nějak oslovilo. Snažíme se o to, aby každý člen rodiny, každý kamarád, ten nejstarší i ten nejmladší, měl možnost přispět tím, čím může. Hledáme se ... (není jednoduché spojit všechny naše osobnosti, povahy, talenty a zájmy, a to napříč všemi věkovými skupinami) - snad se nám to daří. Prakticky vše probíhá asi takto – někteří vyrábějí, jiní hrají a zpívají, někteří připravují večeri a někteří, většinou nejmenší, si hrají.

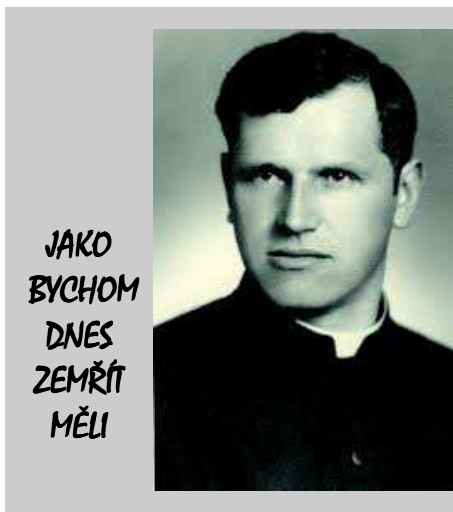
Nyní od podzimu pokračujeme s výrobou dalších figurek do betlému, opět z moduritu. Začínáme také s přípravou hudby, zpěvu a všeho potřebného na naše „Betlémské poutování“, které se uskuteční v pátek 20. prosince v Sudějově.

Máte-li chuť a odvalu připojit se k nám, třeba jen na chvíli, přijďte!

Scházíme se v úterý a ve středu v Komunitním centru sv. Jiljí od 17:30 do 19:30 hod.

Houdovi, Mašínovi

Na takto nazvané besedě jsme se setkali 22. září 2013 v Komunitním centru sv. Jiljí se spisovatelem Milošem Doležalem, autorem stejnojmenné knihy o Pateru Josefu Toufarovi a událostech v nedaleké obci Číhošť na počátku temných 50. let minulého století.

Tato kniha právem získala několik ocenění v anketách roku 2012. Při jejím čtení člověk nejen na první pohled cítí odevzdanost tématu a touhu po objektivitě, ale zároveň se dokáže vžít do absurdity událostí, které doprovázely rozmáhající se komunistický režim.

Plný sál komunitního centra svědčil o tom, že nedávná historie našeho národa je stále živá a vzbuzuje velkou pozornost, a to nejen u

starší generace (ač nás mladších mohlo být zastoupeno o trochu více). Ve víru dnešních dní a především ve světle nadcházejících voleb do poslanecké sněmovny bylo více než inspirující poslechnout si svědectví o člověku, který dokázal zůstat pevný ve svých postojích, a to přes skutečnost vykonstruovaných obvinění. Věrný své víře, pravdě a lásce. Svědectví o člověku, který žil na malé obci, byl oblíben mezi věřícími (katolíky i protestanty), ale i nevěřícími, a přes svůj obyčejný život venkovského faráře se zcela nepochopitelně stal prostředkem pro boj zruďného režimu proti pravdu zvěstující katolické církvi.

Pater Toufar je pro nás svědectvím, že i ten nejobyčejnější život, pokud je žit v pravdě a upřímnosti, dokáže svědčit o jediném Bohu, který je Láska, mnohem více než teologické publikace nebo mnohačetné manifestace. Je povzbuzením pro nás všechny, kteří jsme zahlceni každodenními starostmi, kteří žijeme své běžné životy. Třebas i mnohdy nepochopitelné pro naše okolí. Číhošťské události nám umožňují alespoň částečně nahlédnout mystérium Božího zázraku a nutí nás zapřemýšlet o křesťanské oběti.

Modleme se za to, abychom stejně jako Pater Toufar dokázali důstojně obhajovat svou víru v jediného Boha a dosvědčovat Jeho lásku ke všem lidem. Modleme se za všechny, kteří podléhají nástrahám tohoto světa a usilují jakkoli ovládat a ohýbat zjevenou Pravdu.

Radek Mašín

ČTRNÁCTÁ POUŤ CESTY SEDMI KOSTELŮ

Bylo kolem čtvrt na dvě, když dorazili všichni poutníci ke kostelu ve Vavřinci. Společně jsme si před bránou kostela vyslechli úvodní slovo P. Kamila, v němž se zmínil o tom, že na Cestě nejsme nikdy sami, a vyrazili jsme.

Jedenáct poutníků se vydalo přes pole a louky. Chvilími jsme šli po pěkné asfaltce, ale ani polní pořádně zablácená cesta se nám nevyhnula. Počasí nám přálo, byl jeden z těch opravdu teplých podzimních dnů. Slunce páliło a projasňovalo nejen naši cestu, ale i naše srdce a myšlenky. P. Kryštof nám vyhrával do kroku a kroky se zdály být lehoučké jako pířko. Naše tváře rozjasnila hudba i slunce. Cestou jsme se dozvěděli, kdo to byl sv. Havel, a mířili jsme si to přímo do kostela sv. Havla ve Skvrňově.

Když jsme doputovali do téměř po celý rok opuštěného kostela, čekala nás zajímavá přednáška pana ředitele kolínského muzea. Po mši svatě přišlo to, na co jsme aspoň já s mou mladší sestrou čekaly nejvíc. Byl to výměnný trh, což znamenalo, že jsme si mohly vybrat z nejrůznějších dobrot, džemů, kompotů, nakládaných hub, bezinkových šťáv, sušených květín, ručně šitých taštiček, básniček, sušených švestek, italských sušenek. Prostě ze všeho, co kdo přinesl, jsme si mohli každý vybrat to, na co měl chuť nebo co se mu zdálo být zajímavé. Po ochutnání

domácího pečiva, při kterém nám pro radost hrál opět P. Kryštof, jsme si popovídali a pomalu se rozcházeli.

Příští Cesta povede na rořátní mši svatou do kostela v Krsovicích v ranních hodinách v prosinci tohoto roku. Děkujeme a těšíme se třeba někdy na shledanou.

Zuzka Terka Trojanovy

RORÁTNÍ PUTOVÁNÍ

Prvním ze sedmi kostelů v třetím ročníku Cesty bude 14. 12. kostel sv. Jana Křtitele v Krsovicích.

Vydáme se v 5 h ze Sudějova (s sebou si vezmete lucerničku). V 6:30 bude slavena v krsovicím kostele rořátní mše sv., po které následuje společná snídane.

Tématem nám bude dětství sv. Ludmily. Patrony jsou děti přítomné v kostele.

O dětství sv. Ludmily sice moc nevíme, ale dá se odvodit, že Ludmila vyrůstala v době pohanské, kdy se vše, co dělali dospělí, přirozeně vyžadovalo od dětí. Děti se učily nápodobou a ústním předáváním zkušeností. Určité základní rysy té doby si můžeme připomenout tím, že si vyzkoušíme ručně vytvořit třeba kus

dobové tkaniny. Putujte s námi do Krsovic a vezměte s sebou tlusté pletací jehlice.

Jája Trojanová

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

V polovině září 2013 započala pro školní rok výuka náboženství.

V Uhlířských Janovicích probíhá výuka v KC ve třech skupinách - ve středu a v pátek. Středeční výuku od 13:00 do 13:45 (žáci 1. stupně ZŠ) a od 16:30 do 17:15 (žáci 2. stupně ZŠ) vede P. Kryštof Hendriko. Páteční setkání pro náctileté od 15:30 do 17:00 vede Markéta Havrdová.

V Zásnukách probíhá výuka na faře ve středu od 14:45 do 15:30. Účastní se jí děti 1. stupně ZŠ. Vede ji P. Kamil Vrzal

Příprava dětí na první svaté přijímání započne v lednu příštího roku.

P. Kamil

ZVEME VÁS

- v neděli 10. 11. v 17:00 v rámci filmového klubu **na promítání filmu Organ**. Film Československo, 1964, 93min, režie Štefan Uher

- v sobotu 30. 11. **na sudějovskou faru, kde proběhne povídání o Mexiku**. Vyprávět o své cestě po Latinské Americe nám bude pan Pavel Šimek.

- **na Martinskou peroutku na čestínské faře**. Přijďte v sobotu 16. 11. od 14 h nebo kdykoliv později. Společně upečeme a podělíme se o martinské rohlíčky, umotáme peroutky, ozdobíme lampiony a třeba i

něco dalšího. Večer zakončíme lampionovým průvodem okolo kostela. V neděli ráno se vydáme na cestu ke kostelu sv. Martina v Petrovicích, kde bude v 10 h mše svatá. Možná přijede i sv. Martin na koni bílém...

- v souvislosti s probíhající rekonstrukcí kostela sv. Petra a Pavla v Čestíně na prohlídku a **seznámení s obnovou kostela:**

čtvrtek 21. 11. 10 - 12 hod.

15 - 17 hod.

neděle 1. 12. 11 - 12 hod.

- na **adventní čestínské dílny** (v sokolovně). Pátek 22. 11. od 14:30 a v sobotu 23. 11. od 9 h po celý den - adventní věnce, korálky, svíčky ze včelího vosku, šperky, perníčky, origami, pedig, slaměné řetězy, ovčí vlna, šustí, proutí ... Přijďte společně tvořit pro radost nebo jen tak „pobejt“! Budeme rádi, když budete moct přinést něco dobrého. Vstupné dobrovolné + příspěvek na materiál.

- ve dnech 22. - 24. 11. na faru v Sudějově, kde se uskuteční **soustředění k projektu Kořeny a křídla sv. Ludmily**. V pátek odpoledne a večer bude probíhat výtvarná dílna společně s večerním čtením u kamen, v sobotu dopoledne taneční dílna v sále sudějovské školy, odpoledne rukodělná dílna v sále školy, kde se budou tvořit kostýmy na představení, v neděli dopoledne taneční dílna. Jsou zváni ti, kdo jsou ochotni přijít, zapojit se a spolupracovat s námi na tomto projektu.

- v neděli 8. 12. při bohoslužbách **na návštěvu biskupa z Myry**. Budte, děti, na jeho návštěvu připraveny.

- v sobotu 7. 12. do Komunitního centra sv. Jiljí **na adventní duchovní obnovu s biskupem Karlem Herbstem**. Začátek v 8.30, zakončení mší sv. v 11:30 v kostele sv. Jiljí.

- v sobotu odpoledne 7. 12. **na mikulášskou besídku a divadelní**

představení Romeo, Julie a Veslavín do čestínské sokolovny.

- v neděli 15. 12. v 17:00 v rámci filmového klubu na promítání filmu *The Woodcarver - Řezbář*. Film USA / Kanada, 2012, režie Terry Ingram, české titulky, 96 min.

PRAVIDELNÝ POŘAD BOHOSLUŽEB

	NE	PO	ST	ČT	PÁ	SO
UHLÍŘSKÉ JANOVICE	8:00		17:30	17:30*	17:30	
SUDĚJOV						16:00**
ČESTÍN	10:00					
KOŠICE	12:00					
ZÁSMUKY	9:30					
VAVŘINEC	11:00					
JINDICE	14:00***					

* První a třetí čtvrtek v měsíci - za nová kněžská a řeholní povolání.

** Od 27. 10. 2013 do 29. 3. 2014 (zimní čas)

*** První neděle v měsíci.

RORÁTNÍ BOHOSLUŽBY

Po dobu adventní bude každý čtvrtek v kostele sv. Jiljí v 6:00 slavena **rorátní mše svatá**. Také 4. neděli adventní 22. 12. v 8:00 bude sloužena rorátní mše sv. v kostele sv. Jiljí.

Vydáno: 26. 10. 2013 pro vnitřní potřebu farnosti Uhlířské Janovice

Kontakt: Římskokatolická farnost Uhlířské Janovice, Havlíčkova 898,

285 04 Uhlířské Janovice; e-mail: kc.jilji@gmail.com

www.farnostjanovice.cz

IČ: 49543008; BÚ: 441028359/0800

P. Kamil Vrzal, mob.: 728 775 536, e-mail: doncamillo@centrum.cz

P. Kryštof Henriko OMI, mob.: 731 402 861

P. Václav Nekolný, tel.: 321 796 177, Zásmuky

Bc. Markéta Havrdová, pastorační asistentka, mob.: 777 603 020

Vydání dalšího čísla farního Věstníku 14. 12. 2013

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním.